

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

AZ „EPERJESI SZÉCHENYI-KÖR” ÉS A „SÁROSMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET” KÖZLÖNYE.

Szerkesztői iroda:

Megyeház.

Ide intézendő minden a lap szemléi részét illető közlemény.

Kiadóhivatal:

Az EPERJESI NÉPBANK helyiségeiben, fűtőcaza 2-ik sz. a.

Megjelen: minden vasárnap.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre . . . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . . . 2 „ 50 „
Negyedévre . . . . . 1 „ 25 „

Hirdetési díj:

háromhasábos petit sor egyszeri hirdetésre 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 krajczár.

Nyilttér minden sor 10 kr.

A megyei nyugdíjintézetek.

Lapunk hasábjain már többször szólottunk hozzá e kérdéshez, mely megyei tisztviselőink méltányos érdekeit olyannyira erősen érdekli, hogy jelenleg a „jam proximus ardet Ucalegon” példabeszéd behatása alatt írjuk e szerény sorokat, melyeknek az irányadó körökbeni figyelemre való méltatása legfőbb óhajunk.

A megyei tiszt-, segédkezelő- és szolgaszemélyzet, valamint azok árvaainak és özvegyeinek nyugdíjjal való ellátásának kérdése fontosságát nemcsak a közvetlenül érintettek, hanem maga a kormány is belátta s még a múlt év elején körrendeletet bocsátott ki a megyékhez, melyben felhívta a megyei törvényhatóságokat, hogy a megyei nyugdíjszabályzat nagyfóntosságú kérdését a saját hatáskörükben megfontolás tárgyává tegyék s az erre vonatkozó megállapodásaikat annak idején jóváhagyás végett terjesszék fel.

Megyénk közönsége e fontos kérdéssel szemben igen üdvös határozatot hozott, mely azonban — méltó sajnálatunkra — felsőbb helyen figyelmen kívül hagyatott.

A közgyűlés határozata folytán ugyanis felirat intéztetett az országgyűléshez, melyben a megye közönsége az állami nyugdíjtörvény tárgyalásakor egyszersmind a megyei tisztviselők nyugdíjazására vonatkozó intézményt oly értelemben kérte szűnyegre hozatni, hogy alkottassék egy az állami s megyei tisztviselőket közösen érdeklő országos nyugdíjintézet, mi által a már amúgy is elég nagy terhet viselő megyék meg lettek volna kímélve az újabb terhektől.

Tudjuk, hogy az országgyűlés kérelmünket mellőzte, amennyiben a már törvény erejével bíró nyugdíjtörvényben a megyei tisztviselők nyugdíjaztatásáról még csak egy betűnyi említés sincs téve. Ily körülmények közt természetesen nem marad egyéb hátra, mint hogy e fontos kérdésnek újra sorát kerítjük a saját hatáskörünkön belül.

A késlekedés annál is inkább kerülendő, mert ez idő szerint már 9 megye (Alsó-Fehér, Arad, Békés, Csik, Esztergom, Kolozs, Szepes, Torontál és Zemplénmegyék) alkotta meg s léptette életbe a nyugdíjszabályzatot. Szabályrendeletet alkottak pedig, de a melyek még belügyminiszteri végleges megerősítést nem nyertek: Bihar, Háromszék, Jász-Nagy-Kun-Szolnok, Mo-

sony, Nagy-Küküllő, Nógrád, Somogy, Szolnok-Doboka és Temesmegyék; nem nyugdíjintézetet, hanem segélyalapot akar letesíteni Trencsénmegye.

Ebből láthatjuk tehát, hogy a megyei nyugdíjintézetek létesítése iránt a mozgalom már nagyban megindult; szomszédaink, Szepes- és Zemplénmegyék, már től is estek rajta s így méltán illő volna, ha mi is mihamarabb abba a kellemes helyzetbe jutnánk, hogy a fáradságos munkát végző megyei tisztviselőink jövőjét végleg biztosítva lássuk.

A nagyfóntosságú szabályzat nálunk már meg van alkotva s csak belügyminiszteri megerősítésre vár. Tegye a legközelebbi közgyűlés e kérdést megbeszélésének fő és legfontosabb tárgyává s mutassa ki ez által is, hogy Sárosmegye ott, hol a jó s a nemes a főszél, mindenkor a küldők sorában foglal helyet.

Tette uraim, mert „jam proximus ardet Ucalegon!”

A bártfai vasút.

Évek óta kísért már az eszme megyénkben, hogy Eperjest vasúti összeköttetésbe kellene hozni Bártfával. Igaz ugyan, hogy még ma is, midőn erősen emlegetik már a bártfai vasutat, sok olyan kislelkű ember van, a ki szilárdan állítja, hogy ez a vonal nem fogja magát kifizetni.

Nem akarunk e kérdés hosszabb czáfolatába fogni s egyelőre csak azt hozzuk fel, hogy Bártfa vidékén még most is nagyon sok az olyan erdő, melyet a drága fuvaroztatás miatt nem lehet értékesíteni, míg, ha a vonal kiépül, könnyű szerrrel pénzre tehető a nagy famennyiség, mi által a leendő eperjes-bártfai vasútnak ép úgy haszna lesz ebből, mint a vidék lakossága, földbirtokosságának. A vasút kiépítését különben leginkább megkivánja a bártfai fürdő érdeke. Százat teszünk egy ellen, hogy — ha a tervezett vonal kiépül — a bártfai fürdő egy-két év múltán hazánk leglátogatottabb fürdői közé fog tartozni.

Hasábot irhatnánk a vonal kiépítésének hasznos volta mellett, jelenleg azonban nem az a célunk. Itt tisztán csak arra akarunk szorítkozni, hogy a vonalnak tervbe vett egyes irányával ismertessük meg a közönséget.

Háromféle irány van kombinációban, melyek közül kettő határozottan igen költséges gondolat

fogyaszt, de mennyország is, mert a szívnek égő szomját nem hűsíti, de növeli.

És azért, ki böles és nyugodt ember, annak legyen kéz szem a csillaga, mert csak a kék szem való lelke nyugalmához.

A kék szem — holdvilágos éj, a sötét szem — perzselő nap, amattól megtisztulnak vágyaink, emettől vérünkben és ereinkben végig nyargalnak a vágyak forradalmai.

A kék szem az égi álom, a sötét szem az égi kék; a kék szem szelid imádság, a sötét marczangoló élv; a kék szem az megvigasztal, a sötét az felizgat; a kék szemben szelplőtelen a szerelem égi vágya, a sötétben feléd villog az élveknék pazar búvája; a kék szemnek szelid fénye a szerelmet nagyra neveli, a sötét szem forró lángja a szerelmet sirba öli.

Boldog az, aki egyiket vagy másikat választhatja.

De ki egyiránt szereti a kék és a sötét szemeket? Vagy ki, úgy mint én, egyidőben elmerült a sötét szem tengerébe s megfürdött a kék szemnek tükörtiszta forrásában?

Sajátságos érzés volt az . . . nem tudom, mi volt benne több: fájdalom-e, merengés-e, kék-e vagy imádság-e? a mit ezen idő alatt éreztem.

Midőn a sötét szembe néztem, azt olvastam belőle: „Tied vagyok.”

Midőn a kék szem rám mosolygott, azt látam benne: „Érted élek.”

Lelkem, könnyű labda gyanánt repült a menyé és pokol, a képzelet és szenvedély, a mámor és ábránd között.

Midőn az egyiknél voltam s rám nézett azokkal a villogó sötét szemekkel s magához szorított és hűvel szivta szomjas ajkaimat, megrendültem az ittas boldogságtól.

szüleménye. Egyáltalában nem vagyunk képesek feltönni, hogy olyanok is találkoznak, kik Eperjestől — Soóvár, Sebes, Kelemes, Ischla, Finta, Kapi, Hanusfalva, Girált, — esetleg Kapi, Komlós-Keresztes, Komlós, Kükemező, Karacsonymező, Girált, Nyirjes, Margonya, Kuesin s Kuriman át szeretnék a vonalat Bártfáig kiépíteni.

Ez először is olyan körűt, hogy Bártfa távolságát tőlünk éppen megduplázza, — másodsor pedig a kiépítés a hegyes vidék miatt még egyszer oly nagy költségbe kerülne, mint ha a rendes s már maga a természet által is előnyösen kínál uton építik ki.

Az egyedül ajánlatos irány Eperjestől Kapiu, Raszlaviczán, Hertneken s Zabaván át vezet Bártfáig. Ez a legrövidebb s egyszersmind a legolcsóbban kiépíthető út, mely Hertnek s Zabava tájékán valóságos rónán vezet keresztül, míg az előbbi terv mellett Komlós, Komlós-Keresztes vidékén még az alagútjárat sem lehet elkerülni.

Az az okoskodás, mintha a hosszabb vonal azért lenne célirányosabb, hogy Zemplénnel hozná a megyét vasúti összeköttetésbe, nem eléggé indokolt, mert a szárnyvonalat amúgy is elég kényelmesen lehet kiépíteni Kapitól Hanusfalvának — egész Ormezőig.

Jó lesz mindenesetre érett megfontolás tárgyává tenni a dolgot, nehogy aztán csakugyan beteljesedjék az ómen, hogy az „eperjes-bártfai” vasut „nem fizeti ki” magát!

E tárgyhoz különben alkalomadtával bővebben hozzájárulunk.

Megemlítjük még, hogy az első, esetleg második terv szerinti pálya kiépítésére a miniszterium egy társulatnak már meg is adta az előleges engedélyt, s hogy egyúttal Bártfa város közönsége nevében a polgármester egy küldöttséggel e napokban megyen fel Bécsbe, hogy ott valamely pénzintézettel az „eperjes raszlavicza-bártfai vasut” finansziát illetőleg értekezzenek.

Levelezés.

Kis-Szeben 1885. jan. 14-én.

Tekintetes szerkesztő úr!

Az utolsóélti tüzeset, mely a múlt év utolsó negyedében riasztotta föl városunk polgárságát nyugalmából, szolgáltatott okot arra, hogy most az

Midőn a másikhoz mentem s felemelte reám ibolyakék szeméit, melyek oly szeliden néztek, mintha az irgalmas égtől bocsánatot kérnének, hogy e földön léteznek, s midőn aztán a szeméremtől pirulva hozzám simult s elhaló hangon suttogta, hogy értem minderre kész s nem tudva, hogy mit beszél, újra rám nézett azokkal az ártatlan szent szemekkel — lecsendesült bennem minden földi vagy s ajkam önkénytelenül imát rebegett a Mindenhatóhoz, ki oly csodát képes a női szemekbe rejteni!

És míg a sötét szem azt mondá: „Tied vagyok” s a kék szem: „Érted élek” — én nem tudtam, hogy melyiké vagyok s nem tudtam, hogy élek-e vagy álmodom . . . . .

Költemény volt az prózában és próza tele költéssel; de hiszen ilyen minden agglegénynek — k é p z e l t boldogsága!

Esketési történet.

— Amerikából.

Néhány borzasztó pillanatot éltek át esketésük alatt, — és ez eset bizonyítja, hogy gyakran a legcsekélyebbnek látszó körülmény is, rettenetes következményeket von maga után. Az esketési szertartás egy nagy botrányra látszott fejlődni. Nyolcz nyoszolyó lány volt és a templom a „földszinttől” egész a karzatokig tömve volt, mint ezt egy drámai költő mondana.

Midőn a násznép helyét elfoglalta, a vőlegény elő akarja venni a jeggyűrűjét, de azon szomorú tapasztalatra jut, hogy az nincs. Miután a menyasszony már haragos pillanatásokat kezdett vetni a vőlegényre, ez bevallja, hogy az ördögös gyűrű nadrágzsebéből egy lyukon keresz-

TÁRCZA.

Fekete és kék női szemek.

— Költemény prózában. —

Fekete és kék szemek! Mindkettő arra van teremve, hogy boldogságról, szerelemről, édes életéről beszéljenek.

És mégis mily nagy a különbség a kék szemnek ábrándozása és a forró vágytól csillogó, esendes gyöngy nem ismerő sötét szemnek sokat mondó tekintete között!

A kék szemből hozzád szól az el nem fátyolozott léleknek édes sejtelve; gyöngéd szelid könyek között szól, mintha nem merne többet mondani, mint a mennyit szégyelve bevall. A lépzeletnek egész világa tárul fel élénk, csodálatos, mesészerű, a holdfényben pompázó virágokkal. A kék szemből reánk mosolyg az örök hűség, az határtalanul és oly tisztán, mint az áher azur színe. A kék szemből felénk int a tiszta szemérmes léleknek boldogító nyugalma! Azért mindaz, ki e földön a romantizizmus költői kelyhéből vágyik nagyot römpenteni, az válaszszon magának kék szemeket!

De mindaz, kinek szíve csakis az égő szenvedélynél melegszik meg; ki csak a féket és mérsékletet nem ismerő gyönyörnél képes nagyot gondolni és merészet tenni, az válaszszon fekete szemeket! A boldogság nektárjával együtt fogja szívni a szomjas ajkáról a szerelem fájdalmát is. Mert az a vágy, az a tűz, mely a sötét szemekből lelkedet égeti, magában rejti a szerelem oly kejtőzetét, melynek fele pokol és fele mennyország. Pokollá lesz e szerelem, mert örökké vágyva

ek.

) A szerző
len tudnia
t!
nnál jobb!.

11. 10.
62. 5.

talán.
ajos.

IGS
edése-
ncz
2-2

T.

elrendelt végre-
oglalt s 723 frt
vak, szekér és
uar hó 17. nap-
ajást szénvedő
eseten becsaron

lékzők ezennel
csák József,
végrehajto.

1-1

gyvi osztálya ré-
jabb Demko Já-
szamu telekjegy-
erbar.

hivatalba 1885.
kor tartatik meg,
0 frtot és 12 fo-
an bánáspénzül

pedig 1-5 rész-
on hónappal leu-
si kir. adó- mint
első részlete be-

negyedikétől-
hatóság Eperjesen

zslinszky,
jegyző.

F.

Lehet TOMKA AGOST ügyvédnél.
967 2-3

új év elején oly tárgyhoz szóljak hozzá, mely leginkább várja rendezését.

Annak égető szükségét tapasztalhatta városunk közönsége az utolsó tüzesetnél is, a mely éppen új év éjjelén ütött ki, s hogy tovább nem terjedt, csakis a szélesendnek, nem különben a tűz kiszemelt martaléka távoli fekvésének köszönhető.

Talán egy község, egy város sincs annyira kitéve a tűz veszélyének, mint éppen Kis-Szeben, és mégis az ezt ellensúlyozható erő, azaz a tűzoltó egylet napról-napra veszít életerejéből, tagjainak létszámából is.

Hogy volt Kis-Szebenben tűzoltó-egylet, arról van tudomása a közönségnek, de hogy most is létezik-e? azt magam, pedig e kis város szülöttje és lakója vagyok, — sem merem kimondani.

Tudja ezt kiki közülünk s megmondhatja tiszta lelkiismerettel, midőn ezen pár soromat elolvassa, hogy nem egyéb a czélom, mint egyrészt a régi s jól szervezett tűzoltó-egylet mostani tagjait egyleti életre fölébresztetni s lelkesíteni, másrészt pedig városunk hasznavehető fiatalágát arra bírni, hogy az egyletbe belépve, iparkodjanak annak lelkes tagjaivá válni s megfelelni azon kötelességüknek, a melyre becsületből vállalkoztak.

Nem tudom kit illet a jog gyakorlata e téren, de az illetékes közeg közönyösségének róható föl hibájául, ha ezen tűzoltó-egyleti ügy legrövidebb idő alatt rendezve nem lesz.

Önk. tűzoltó-egyletünk lehet mondani mindenfelől van szerelve, sőt mi több: fekvő pénze is van, csak egy kis lelket kell bele önteni s rövid idő alatt régi jó hírnevére tehet szert, hogy pedig ez kivihető legyen, szükséges szervezkedő gyűlést összehívni, új tisztikart választani s ezentúl minden évben rendszeres évi közgyűlést, valamint tavaszi s nyári hónapokban legalább egyszer gyakorlatot tartani, azután pedig az ily újból szervezett s tevékenységének mindenkoron előpéldáját tanúsító „kis-szebeni önk. tűzoltó-egylet“-et a városunkban levő különféle biztosító-társaságok ügynökeinek becses figyelmébe ajánlani, hogy közbenjárásukkal az egylet javára bizonyos évi díjat eszközöljenek ki.

Ha már kezembe fogtam a tollat, egyúttal a fajscola kérdéséhez is hozzá szólok a tek. szerkesztő úr becses engedelmével.

En a vidéki körülményeket nem ismerem s a fajscola ügyéhez csakis Kis-Szeben városára vonatkozólag szándékozom hozzászólni.

Első pillanatra, tudom, városunk minden egyes lakosa rámondja, hogy ebben a tekintetben nincs óhajtanivaló Kis-Szebenben, mert minálunk úgy mondván minden kert-birtokos egyszersmind kertész is, azaz kiki tud oltani s kertjének területéhez képest kiki bizonyos mennyiségű nemes oltványt produkál és nevel. Egy közös fajscolának tehát városunkra nézve tökéletesen semmi értéke és fontossága nincs, azonban emlékezem ily esetre, sőt lehet mondani, hogy ez nagyon is gyakori, hogy a vidéki nagybirtokosok legörömebbben hozzánk fordulnak csemetékért és bar a kis-szebeniek ilyenek hiányában soha nincsennek, tanácsos volna mégis, ha a város egy alkalmas helyet a fajscola részére megvenne, azt kellőleg körülkerítve, egy ahhoz értő tanítónak engedő át kezelés végett.

Ily esetben szerződésre kellene lépnie nevezettnek a várossal és vagy a város adja meg az ahhoz szükséges kézi munkásokat, vagy pedig az illető tanító köteles volna ezekről gondoskodni.

Az első esetben a haszonnak $\frac{2}{3}$ része a várost illetné, s megfordítva állana ez az utóbbi eset beálltával.

túl ledolgozta magát a csizmájába. A menyasszony halotthalvány lón és az elajulástól csak azon gondolat tartotta vissza, hogy akkor vállfűzőjét felvágják és az tönkre megy.

— Miért nem keresi elő a gyűrűt? — szól a menyasszony hórihorgas bátyja és azt hívén, hogy a gazember az esküvőtől vissza akar lépni, zsebeiben revolvere után kotorászott.

— Nem lehet, a csizmámban van, — válaszolt a vőlegény és még a fejbőre is elvörösödött.

— Próbálja meg valahogy előkotorni, de gyorsan, — mormogta a bátya.

— Megpróbálom, — sóhajtott az áldozat és lábát a szöszök rácsába akasztván, azt fölfelé húzta, miközben mutatójával a gyűrű után göröcsösen kotorászott. A pap intett az orgonistának, hogy a szünetet egy darab eljátszásával töltsse ki. A késedelem feltűnt a közönségnek és villámgyorsasággal terjedt el a hír, hogy éppen most érkezett egy távirat, mely tudatja, hogy a vőlegénynek külföldön négy felsége van.

— Én, én nem tudom elérni, — hebegi halálfelelemben a félig nős ember — egyáltalán nem akar felszínre jönni.

— Üljön le és húzza le a csizmáját, — sziszegte a leendő anyós, rizsporos kezeivel dühösen rángatódva. A szenvedő leült a földre és kezdte húzni csizmáját, mely természetesen új és szűk volt. E közben egy újabb hír terjedt el a közönség közt, mely szerint a vőlegény részeg és erővel a tyukszeméit akarja az oltár előtt kivágni.

Mikor végre a csizma lent és a gyűrű meg volt, elkínzott viselőjük azon fáradozott, hogy a harisnyája sarkán levő tallér nagyságú lyukat eltakarja, de a hórihorgas bátya mégis észrevette és csipősen jegyezte meg: „ugy látszik, fiatal barátom, nagyon is itt volt az ideje, hogy megnősüljön.“

Az ily közepszerű talajú, jól bekerített, legalább 1200 □ ölnyi s a víz közelében fekvő fajscolában évente 500 drb nemes oltványt lehet eredményezni s ha azoknak darabját csak 40 krba számítjuk, a működés második évében máris 200 frt jövedelmet lehet kimtatni, a melyből 66 frt 60 kr. illetné a tanítót a többi vagyis 133 frt 40 kr. pedig a várost, vagy megfordítva.

Ajánlom e kérdés megoldását a tekintetes városi tanács s a képviselőtestület figyelmébe.
R. F.

Különlélek.

— **Jubileum.** F. hó 21-én lesz tiz esztendeje, hogy Péchy Zsigmond megyének alispánja. A megyei tisztikar csak tiszteletét s halálát röjja le a szeretett főnök iránt, midőn annak tiz évi alispánkodását megünnepeli. A tisztikar ugyanez alkalommal a megyeház nagy termében egy értékes albumot fog átnyujtani az alispán úrnak, melyben az összes tisztviselők arcképei benne vannak. A mint hallottuk, az ünnepély nyilvános lesz s arra az ünnepeltnek számos tisztelője s ismerőse készül megjelenni.

— **Képviselőválasztás.** A Károlyi Sándor gróf leköszönése folytán megüresedett a s n á d i választókerületben a kormányparti programmal fölépelt Péchy Andor budapesti ügyvéd, egyhangulag országgyűlési képviselővé választott.

— **Hymenhir.** Bánó László gépészmérnök eljegyezte Puky Márton bajos leányát, Anna kisasszonyt.

— **Tisztelgés a püspöknél.** F. hó 13-án, a gör. katolikusok újév napján számosan tisztelegtek dr. Vályi János ó méltóságánál. Mi is őszintén „boldog újévet“ kívánunk a köztisztelet s szeretetben álló főpásztornak.

— **Palugyay Gusztáv** az új törvényszéki elnök a f. hó 10-én tartott ülésben már átvette a vezetést. A törvényszék részéről Köszeghy, Winkler János, helyettes törvényszéki elnök üdvözölte, mire az elnök szívesen válaszolt s elfogadta az első helyet. Vasárnap az ügyvédi kamara tisztelegett nála, kiknek részéről dr. Selimidi Gyula beszélt. Palugyay Gusztáv rokonszenves alak, kibén a törvényszék egy szakképzett, humánus főnököt, társadalmunk pedig hatalmas tamszt nyert. Az elnök úr működését, mindjárt azzal az üdvös intézkedéssel kezdte meg, hogy a munkát szakosztályok szerint osztotta fel, illetve egyes állandó szakreferensekre bízta.

— **Műkedvelői előadás.** A „Széchenyi-kör“ tagjai f. hó 21-én Szabó Ede úr vezetése mellett jótékonycélu színelőadást rendeznek, mely alkalommal Berzók Árpád „Nézd meg az anyját“ című vígjátéka kerül színre.

— **Királyi kegyelem.** A Luzsénszky Gundelfinger halálos kimenetelű párbajban egy évi börtönről ítélt Gundelfinger Lucziának a király megkegyelmezett, illetőleg büntetése hátralevő részét elengedte. Gundelfinger az egy évből már 6 hónapot és 5 napot töltött ki Vácztól. — Temesváry színész, ki kartársát Szombathelyi párbajban halálosan megsebesítette, szintén szabadon bocsáttatott.

— **Felolvasás.** Az eperjesi Széchenyi-kör magyar irodalmi szakválasztmányja által e hó 10-én rendezett házi előadáson dr. Horváth Ödön jogakadémiai tanár „A huszti piros domb“ című dolgozatát olvasta fel. A hallgatóságot kiváló szép számban nagyobb részt a hölgyközönség képezte. A jelen voltak feszült figyelemmel hallgatták a szerző

Az óra.

— Armand Silvestre beszélje. —

Nem tagadható, hogy az óra már valóságos élettárs. Ez a kis gépezet, melynek ritmikus ketyegése összhangzatban látszik lenni szívünk verésével, több a pusztá készülékül: valóságos jó barát. Nem egyszerű, midőn álmódos vesz rajtam erőt és megfeledekzem a legfontosabb teendőkről, ugy tetszik, mintha türelmetlenül szólalna meg. Az imént nem hallottam szavát, most pedig a kötelesség teljesítésére int.

Néhány év előtt Auversben egy XV. Lajos korabeli órát vásároltam. Az ezüst burkolaton mythologiai jelenet volt látható, mely Prozerpina elrablottságát esztelte. Kitűnő egy időmutató volt, de azért nem minden hiány nélkül. Jól járt mindaddig, míg zsebemben tartottam, de azonnal megállt, mihelyt letettem az asztalra, vagy éji szekrényemre. Ugy látszik, nem szívelte a vízszintes fekvést.

Ez a hibája még emelte előttem becsét. Rokonszenv jeleit láttam különzködésében. Azt képzeltem, hogy velem együtt dolgozik, eszmél és tér nyugalomra. Hízelt hiúságnak, hogy csak addig ad életjelet, míg közvetlen érintkezésben van velem.

Egy nap játszottam és elvesztem minden pénzemet. Családomhoz nem mertem segélyért folyamodni, egyedül segélyforrásom tehát a zalogház volt. Annál is inkább siettem ehhez a forráshoz, mivel a kis Lili, a Varietésről tudtomra adta, hogy két napi szabadságát velem akarja élvezni. Ez a körülmény arra birt, hogy örökre buesut mondjak kedves órámnak. Ha egészen tudlak rajta, másfélszer annyit kapok érte, mintha csak

érdekes felolvasását, mely egy még kevésbé ismert népmonda tárgyát képezte.

— **Dobay Gyula** cs. kir. százasos nem neveztetett ki az eperjesi mentelepőztályhoz parancsnoknak, — mint lapunk mult számában írtuk, — a menyiben ő a debreczeni mentelep parancsnoka, hanem csak az itteni mentelepét járt vizsgálni a mult napokban.

— **Meghívó.** Az eperjesi kir. kath. főgymnasium róm. kath. vallású szegény növendékeit segélyező egyesület választmánya az egyesület táptintézetének javára folyó évi január 24-én a „Feketesas“ nagytermében az „Eperjesi Széchenyi-kör“ és az „Eperjesi Dalegylet“ közreműködése és támogatása mellett, továbbá a helyben állomásozó 67. számú gyalogezred zenekarával zártkörű hangversenyt és táncestélyt rendez. Kezdeté 7 órakor. Helyarok: Üvegtermi-, karzati- és földszinti zártzsek 1 frt 50 kr. Földszinti bemenet 1 frt. Az ülőhelyek jegyei Zavatzky úr üzletében, földszintre bemeneti jegyek Wieland és Schroepfer urak czukrászdájában váltakoznak. Felülfizetések hálás köszönettel fogadtatnak és nyilvánosan nyugtáztatnak. A kik tvedésből nem kaptak volna meghívót, forduljanak Lévay L. vagy Vida A. tanárokhoz. Músor. 1. Nyitány Auher „Fra Diavolo“ című operájából, előadja a helyben állomásozó 67-ik gyalogezred zenekara. 2. A Kárpátok villije, írta Tompa Mihály, szavalja Mész Irén úrhölgy. 3. Miserere, átirat Liszt Ferecztól, zongorán előadja Keczer Ida úrhölgy. 4. Katonakar a „Faust“ című operából, éneklí az eperjesi dalegylet. 5. Mendelssohn C moll symphoniájának első része, zongorán játszik Ludman Paula és Windt Marianna úrhölgyek. 6. Bevonulási induló Wagner „Tanuhäuser“ című operájából, előadja a helyben állomásozó 67-dik gyalogezred zenekara

— **A közig. bizottság fejelemi választmánya** titkos szavazás után a f. hó 14-iki ülésben következőleg alakult meg: elnök: a főispán, akadályoztatása esetén az alispán. Rendes tagok: Berzevicsy Tivadar, kir. tanfelügyelő, Matavovszky János kir. adófelügyelő, Jelenik-Almássy István s Ghillány József. Pótagok: Reisz Ede, kir. főmérnök s Dobay Sándor, kir. közjegyző.

— **Községi pótlék.** A községi költségeloirányzatok tanúsága szerint a községi pótlékok a felekezeti, illetve iskolai terheket ide nem számítva többnyire 10 és 20 százalék közt váltakoznak. Ha tekintetbe vesszük e tetemes megterhelést, kénytelenek vagyunk beismerni, hogy szegény népünk vállain óriási teher nyugszik, s hogy iskoláit nem képes fenntartani.

— **Viczinális utak.** Megyénkben az állami és megyei utakon kívül eső, községek közötti viczinális utakra nézve a hozzájárulási tárgyalások a sirokai és szekesői járáskö kivételével mar befeljeztettek, — s így a traceirozási munkálatok ez év folyamán nagyobb mérvben meg fognak indittatni. Ezenél örvendetesebb hírrel alig szolgálhatnánk vidéki lakosságunknak, melynek a községek által fenntartatni rendelt rozsz utak valóságos réme volt. Végre valahára tehát nemcsak a megyei s állami utakon utazhatunk ezentúl felelem nélkül, hanem a viczinális utakon sem kelless többé tartanunk a felfordulás, vagy megrekedéstől.

— **A fogháznak átalakítása** átengedélyezett korlátokon belül végbement, s lehetővé vált a büntető törvénykönyv által elfogadott progresszív büntető rendszert, ha nem is teljesen, de legalább annak főbb intézkedéseit a hatékony maganelezárasnak alkalmazása, a büntetések osztályozása, lehető el-

„becsapom.“ Ugy-e bár, hogy nemzetgazdasági genie vagyok?

Másnap kilenez óra tájban a Café Albrighi előtt sétálgatok. Aki csak némileg jártas a földrajzban, tudja, hogy Albrighi a Rue Lafayette sarkán fekszik és a szépért rajongók gyűlhelye. Mivel pedig számos gyöngém mellett azzal az egy erényvel is dicsekedhettem, hogy a szépuem iránt határtalan tisztelettel vagyok eltelve, a világgért sem mulasztottam volna el naponta idejönni.

Amint szokott helyemet elfoglalom, Rabastens barátomat pillantottam meg, ki éppen a második fagyalt segélyével hűti le magát. Rabastens hat hónap óta nős, ez oknál fogva megérdemli teljes részvételem. Különösen pedig azért, mivel egy házban lakik anyósával.

— **Hogy vagyunk kedves rab barátom?** kérdem tőle szanakozó hangon; — megszoktuk már a láncz és az iga viselését?

— **Nem értelek, felel ő büszke mosolylyal;** — olyan szabad vagyok, mint az ég madara. Gyakran térek haza éjjel után, és nóm nem is veszi észre!

— **Nem nagyon hízelt rád nézve.**

— **Kérlek, hagyj fel ezzel a bolond okoskodással.** Mindent a maga idején. Nem tartoztam azon hiú férjek közé, kik felkeltik a feleséget, hogy tudtára adják: kedvesem, most ütötte el a hajnal a hármat. Előnyösebbnek találok a kávé mellett azzal ütni el kérdését: „de édesem, hisz csak tizenegyre járt az idő, mikor hazajöttem.“ Ha még többet akarna, oly feleletet adok, mely mindenkor kielégíti a szerető nő tudvágyát. Megcsókolom. Addig, míg beéri ezzel a felelettel, nem tartok semmitől.

— **És anyósod? Beszéljünk az anyósról.**

— **Belvés asszony? legkisebb gondom rá**

kevessé ismert

ados nem ne-
lyhoz paracs-
ban irtuk, —
p paracsnoka,
vizsgálni a

kath. főgym-
növendékeit
egyesület táp-
4-én a „Fekete
henyi-kör” és
e támogatása
zó 67. számú
ngversenyt és
r. Helyarak:
rtszék 1 ftt 50
helyek jegyei
meneti jegyek
zdájában vált-
el fogadtatnak
sik tevédségek
nak Lévy L.
Nyitány Auber
adja a helyben
ra. 2. A Kár-
szavaja Mész
sz. Ferenczól,
r. 4. Katonakar
eperjesi dal-
ymphoniájának
ann Paula és
mulási induló
lájából, előadja
ezred zenekara
választmányá
ülésben követ-
án, akadályoz-
ok: Berzevics
zky János kir.
u s Ghillány
nérnök s Dobay

költséglőirány-
tlékek a fele-
nem számítva
áltakoznak. Ha
helytétést, kény-
zégény népünk
y iskoláit nem

ben az állami
ek közötti vici-
tárgyalások a
el mar befejez-
kálátok ez év
guak indittatni.
szolgálhatnánk
községek által
agos réme volt.
egyedi s állami
nélkül, hanem a
é tartanunk a

átengedélyezett
tővé vált a bün-
progressiv bün-
legalább annak
maganelzárásnak
ása, lehető el-

emzetgazdasági

Café Albrighi
jártas a föld-
e Lafayette sar-
gyűlhelye. Mivel
azzal az egy
gy a szépuem
eltelve, a vilá-
aponta idejünni.
glalom, Rabas-
si épen a máso-
agát. Rabastens
zva megérdemli
ig azért, mivel

barátom? kér-
megszoktuk már

zke mosolylyal;
az ég madara.
és nóm nem is

nézve.

bolond okosko-
em tartoztam azon
feleséget, hogy
tötte el a hajnal
kávét mellett azzal
isz csak tizen-
öttem.” Ha még
mely mindenkör
t. Megecsokolom
ettel, nem tartok

az anyósról.
ebb gondom rá

különítése, a munkásság, jöviselethe való serkentés
által életbe léptetni.

— Az „Eperjesi dalegylet” által f. hó 10-én
a Berger éttermében megtartott zártkörű házi dal-
estély, — habár azon a pártoló tagok meglehetősen
csékély számban jelentek meg, igen sikerültek
mondható. Az egyet derék karmestere mindent
megtett, hogy a közönségnek kellemes estét sze-
rezen, — s meg kell adnunk, hogy a darabok
szabatos előadása által oly jó hangulatba hozta a
jelenlétet, hogy a műsor befejezte után, eltekintve
a szép toasztokat, jó kedvüknek vig danolásban
adnak kifejezést. A dalegylet ez estélyen ismét fényes
j-let adá életképességének. A műsor pontjai közül
különösen kiemeljük a „Bordalt”, melyet Kálóczy
József úr ismert ügyes zongorajátéka mellett, Ratvay
Gyula úr szép, csengő bariton szóval adott elő.
Hasonlóképp nagy tetszést aratott a „Polnische
Juden-quartett”, melyet Kuhar Mihály tanfelügyel-
ősi gyakornok szép technikáról tanuskodó zongora
kíséréte még kedvesebbé tett. Szuchy János
és Ratvay Gyula urak által előadott cigánydalt
többször ismételni kellett. Ezenkívül még több dal
énekelt a dalegylet, melyekről egyaránt dicsérelőleg
nyilatkozhatunk. Igen szép, hogy az anyai „veszély-
lyen” keresztül ment dalárda mai nap mar teljesen
szilárd alapon nyugvó egyet, melynek derék elnöke,
nt. Hörk József úr mindent megtesz, hogy az
egyletet mint dalárda képezze.

— **Mulatságok.** A sóváriak erősen mulatnak!
A múlt héten két mulatságot is rendeztek. Az
egyiket f. hó 12-én rendeztek az ottani kaszinóban,
mely alkalommal a közvacsorát hangverseny előzte
meg. A műsort a sóvári dalárda, Török J. kis-
asszony szavallata, továbbá zongora- s hegedűjáték
szolgáltatta. Az előadás igen jól sikerült s az elő-
adónak bőven jutott ki a megérdemelt tapsokból.
Szerdán ismét az erdészeti hivatal tisztviselői ren-
deztek bált a Profánszán, mely szintén jól sike-
rült, daczára annak, hogy a flatalemberek csékély
számmal voltak képviselve. A befolyt jövedelmek
a sóvári kiseddóvó részére adták. A mulatságok
rendezésében legnagyobb érdeme van Kalmár
Tivadar úrnak, ki az ottani társadalmi életnek
valóságos főfaktora.

— **Visszaestünk az adóban.** Az adófelügyelő
úr panaszaikat már annyira megszoktuk, hogy egy-
egy kisebb mérvű siránkozást jó kedvnek is vehe-
tünk. Baj van megint a státus kasszájában, mert
megyénkben a múlt évben épen 10348 ftt 68
kr. krral folyt be kevesebb adó, mint 1883-ban. Hanem
hát azért a múlt évi adóbefizetés mégis csak jobb
volt az 1883. évinél, — mert míg az 1883. év
végével 89746 ftt 83 kr. volt az adóhátralék,
addig a múlt év végén csak 82121 ftt 71 krt tett.
Ez is sok ugyan, hanem hát a hol nincs, onnan
még a jó Isten sem vehet semmit.

— **Szegény körjegyzők!** Megint ijesztgetik a
szegényeket; hogy kiesdoka? azt tán mondanunk
se kellene, mert nekik ugyan nagyon sok paran-
csolójuk van, hanem bírságoló jóakarójuk csak
egy, t. az adófelügyelő úr. Legujabban az adó-
főkönyvek lezárása és az előírás körül tapasztalt
mulasztások miatt ismét több körjegyzőt bírságolt
meg. Bizony, bizony a körjegyző sem százezü
ember, ő sem végezhet el mindent pillanatra!
Aztán olyan silány a fizetése, hogy — ha azt a
sok bírságot leszámítjuk belőle, a mit évente cif-
rábnál cifrább titulások alatt van szerencséje
fizetni — alig élhet meg.

— **Születés és halálozás.** A múlt hónapban
Eperjesen 19 fiú s 15 leány, Bártfán 13 fiú s 16

Nem mulik hét, a nélkül, hogy ajándékkal ne
halmozna el. A dolog kissé veszedélyes, mert a jó
asszony nem a legszerencsésebb választásban. De
azért mégis hálára vagyok neki kötelezve. Furcsa
dolog. Miután jó ideig azon volt, hogy elszoktasson
a szivarozástól, egyszer csak maga lepott meg sziv-
varokkal. Kötődök, mondhatom, de azért mégsem
tudok velök megbarátkozni. Inkább lemondok
egészen erről az élvezetről. Azt csak belátod, hogy
nem sérthetem meg anyósomat azzal, hogy szivar-
jait mellőzöm.

— Belátom! belátom!
— Aztán halósiplával lepott meg. Ki nem
álhatom a halósiplákat, és most az ő kedvéért
minden este föl kell tennem.

— Szegény barátom!
— Sohse sajnálkozzál fölöttem. Szabad vagyok
mint az ég madara, járok-kelek, amerre jónak
látom. De most isten veled.

— Már hazafelé?
— Igen! az anyósom azzal tisztelt meg,
hogy ma muzeumba megy velem. Nagyon szereti
látni a kitömött állatokat. Délután pedig együtt
megyünk falura. Beláthatod, hogy nem marad-
hatok tovább.

— Hogyis ne látnám be!

*
Két nap mult el. Nem mondom egyebet, csak
ennyit; jóllehet legkedvesebb barátomba, az órába
került, soha sem fogok e szép napokról meg-
feledkezni.

Harmadnap ismét találkozom Rabastens bará-
tommal a Café Albrighi előtt. A jó fiu szörnyen
levetnek látszott.

— Mi bajod édesem? kérdem nyájas hau-
gon, hogy van az anyós?

leány és Kis-Szebenben 6 fiú s 5 leánygyermek
született; meghalt pedig: Eperjesen 20 fi s 13 nő,
Bártfán 5 fi s 11 nő és Kis-Szebenben 3 fi s 7
nőgyén.

— **Közegészségi állapotunk.** A megyei főor-
vos felévi jelentése szerint a közegészségi állapot
megyénkben a múlt év II. felében kedvezőtlen
volt s a betegforgalom a rendesnél magasabb
fokra emelkedett. A körnemek közül a nyári hó-
napokban tulnyomók voltak az emésztési szervek
hurutoslobos bántalmái, — az őszi időjárás beáll-
tával ellenben a légzési szervek betegségei léptek
előtérbe. A ragályos kórok közül különösen a hasi
hagymáz, vörheny, kanyaró s ronszó toroklob
uralgott, azonban nagyobbára kedvező lefolyással.

— **Fürdőink.** Megyénkben ez idő szerint
összesen hat számbavehető fürdő van, u. m. a
bártfai, czeméthei, kis-sárosi, szinve-lipóczy, az
islati és a scsavnikai. Sajnos, hogy ezek közül —
daczára annak, hogy miudegyik gyógyerejű ásvány-
vízzel rendelkezik — csakis kettő, t. i. a bártfai
és czeméthei áll azon a vonalon, hogy fürdőnek
nevezhető s hogy vendége is van. Bártfán a múlt
fürdő-évadban összesen 1432 vendég volt. kik
közül külföldi csakis 174. A fürdő — mely Bártfa
város tulajdona — 52 épülettel bír, melyekben
412 lakos van. Érdekesnek tartjuk még meg-
említeni, hogy az ásványvízből a múlt évben
205,850 palack jött forgalomba.

— **A prostitúció városunkban.** A város
magánkórházában a múlt év II. felében összesen
123 egyen lett felveve. Ezek közül felgyógyult
82 egyen s 11 halt meg. Betegsége nevére leg-
nagyobb tért foglal el a bujakór 49 esettel, míg
ezzel szemben csak 51 begyógyászati s 23 sebész-
eset áll. Ugyancsak szomorú fejt vet e kis sta-
tiszтика hanyagul kezelt közegészségügyi rendé-
szetünkre!

— **Tanügy.** A legközelebb megtartott me-
gyei közigazgatási bizottsági ülésben a kir. tanfel-
ügyelőnek egy igen figyelemre méltó javaslata
fogadtatott el. E szerint a minisztériumhoz felirat
fog intézteni, hogy megyénkben polgári s keres-
kedelmi iskolák létesítenek, úgyis, hogy a
magas kormány lehetőleg segítse elő a kiseddóvók
felállítását s minél több állami elemi iskolát szer-
vezzen. — A községek s az egyes felekezetek ugyanis
oly szegények, hogy a legjobb akarat mellett sem
tarthatják fenn legtöbb helyütt az iskolákat, minél
fogva okvetlen kívánatos, hogy ily helyeken az áll-
lam minél sürgősebben gondoskodjék a népoktatás-
ról. A mi már most azt illeti, hogy polgári s ke-
reskedelmi iskolát kellene felállítani, ez oly elvitáz-
hatlan szükség, hogy hiányát nagyon is érezzük.
Ha körültekintünk, úgy látjuk, hogy minden nagyobb
városban van különösen polgári iskola — csak ná-
lunk nincs. Tessék nézni a szomszéd sokkal kisebb
Lőcsét, hol a kir. főgymnasium s reáltanoda mel-
lett szintén van polgári iskola; — pedig mind a
harmat az állam tartja fenn, holott nálunk csak
egyét tart fenn, t. i. a kath. gymnasiumot. — Adja
Isten, hogy sikere legyen a feliratnak.

— **A t. sárosmegyei** nőegylet vagyoni állá-
sának kimutatása 1884. évi január 1-től 1884. év
végeig. I. Bevétel. 1. A választmányi tagok által
tett gyűlésből és a pénztárnál történt befizetésekből
660 ftt 24 kr. 2. A helybeli t. takarékpénztár által
két évre 25 fttal tett kegyes adakozásból 50 ftt.
3. A f. é. február hava 26-án rendezett jelmezből
jöveldelméből 705 ftt 50 kr. 4. Visszaíratott tőkéből
750 ftt. 5. A tőkék kamatjából 642 ftt 17 1/2 kr.
6. Vegyes bevételből 32 ftt 88 1/2 kr. 7. A folyó

— Tönkre vagyok téve! viszonzá buskomoran
csüggesztve le fejt.

— Szegény bajtárs! tán a feleséged?

— Képzeld csak — mondá kezét vállamra
tëve — két nap óta meg van mérgezve életem.
Nem esalhatom többé meg feleségemet.

— Nem nagy baj; hisz a nő igazi szépség.

— Ne érts felre. Csak arra nevez őhajítottam
megesalni, hogy ne tudja soha, mikor jövők haza
éjjel. Eddig jól ment a dolog...

— Tudom; hisz már elmondtad.

— De tegnap reggel komoly szemrehányást
tesz, hogy korhelykedésre adom magamat, két óra
után jöttem haza.

— Bizonyos vagy benne, hogy nem az anyós
leselkedett utánad?

— Az anyósom? Schasem volt gyöngédebb
írantom mint most! Nézd csak milyen szép órával
lepott meg; XV. Lajos korabeli izlés.

Amint Rabastens barátom kiveszi zsebéből
anyósa legujabb ajándékát, rögtön ráismertem. Az
én óráim volt, melyen három nap előtt adtam tul.

Rögtön világosodni kezdett agyamban. Valami
ürügy alatt elváltam Rabastentől és elmentem
ahhoz az ékszerészhez, ki „bizonyba” vette idő-
mutatómat. Azzal az örvendetes hírrel fogadott,
hogy már akadt az órának vevője.

— És ki volt a vevő? — kérdém mohón.

— Egy öreg urnó. Jó sokáig alkudott, de
mihelyt el találtam árúni, hogy egyetlen hibája
sincs kivéve, a legpontosabb megállást, mihelyt
asztrafa teszik, azonnal kifizette a kívánt árt.

... Szegény barátom, ki nem is sejtjed, hogy
örökké magaddal czipeled árulódat, mennyire saj-
náljalak, ha balsorsod nem volna annyira mulat-
ságos!

Ime a női esel; ki tudna vele megbirkózni?

hó 31-én rendezett estély alkalmával bejött pénz-
összege 234 ftt 60 kr. 8. Mult évről maradt kész-
pénzből 59 ftt 64 1/2 kr. Összeg 3135 ftt 04 1/2 kr.
II. Kiadás. 1. Mindennemű élelmi cikkekke 887
ftt 38 kr. 2. Ruházatra 157 ftt 49 kr. 3. Tűzfára
131 ftt 11 kr. 4. A felügyelő és szolgáló fizeté-
sére 138 ftt 53 kr. 5. A folyó évi február 26-án
rendezett jelmezből költségei fedezésére 417 ftt 31
kr. 6. Kamatra kiadott összegre 904 ftt 44 kr. 7.
Gyermekerti egyesület javára 50 ftt. 8. Vegyes
költségekre 142 ftt 01 kr. 9. A mai napon rendez-
zett hangverseny költségeinek részbeni fedezésére
9 ftt. 10. Készpénzben 297 ftt 77 1/2 kr. Összeg
3135 ftt 04 1/2 kr. III. Vagyoni állapot: 1. A vett
haz képvisel 5000 ftt 2. Kamatozó tőkék tesznek
10496 ftt 36 kr. 3. Készpénzben 297 ftt 77 1/2 kr.
Összeg 15794 ftt 13 1/2 kr. Eperjesen, 1884. évi
december 31-én. Taly László, pénztárnok.

— **A kis-szebeni dalár-egylet** újból szervez-
kedett s máris megkezdte nyilvános működését.
Ezelőtt pár évvel szép hírnévre tett szert, a mi
nagyontisztelendő Linder Robert kegyesrendű áldo-
zar és gymnasiumi tanár ebbeli szakképzettőségének,
kitartó szorgalmának és vastürelmének a vívmánya.
Jelenleg nagyontisztelendő Hanusovszky István az
egylet vezetője s jogos a reményünk, hogy a kis-
szebeni dalár-egylet teremtojének méltó utódja leand.
Az egyet tagjainak száma 22. Kedvező körülmé-
nyek beálltával, még e farsangon rendez az egyet
egy batyubált, a melynek hihetőleg kedvző ered-
ménye leand.

— **A róm. kath. néptanító** együletének, a
kis-szebeni esperességhez tartozó járásköre f. hó
15-én tartotta meg szervezködő gyűlését Kis-
Szebenben. A gyűlés a sz. Lélek segítségének hívá-
sánál kezdődött s a helybeli róm. kath. plébánián
tartott meg. Jelen voltak az ezen esperességhez
tartozó plébános és organasz-tanítók, a kik a gyűlés
befejeztével mindannyian, az általánosan ismert
vendégszerető házi úrnak Mazalik Agoston esperes-
plébánosnak voltak vendégei.

— **Baleset.** A lefolyt napok egyikén, Eper-
jesen Holénia L. fűszerkereskedéséből kijövetben
egy asszony elesett s nyomban halva maradt. Ér-
dekes felemlíteni ez asszony szegény voltát, kinek
lakásán nem találtak egyebet, mint egy zsák lóttó
jegyet, melyeket ő a múlt évben összeszedett. Erre
valóban rá lehet mondani, hogy „a lutri koldusa”
— daczára, hogy néhány kis nyereségre tón szert.

Felelős szerkesztő: **Hedry Bertalan.**

Kiadótulajdonos: **Haitsch Lajos.**

Hivatalos rovat.

3111. tk. sz.

974 1—1

Hirdetmény.

A bártfai kir. jbiróság, mint tkönyvi hatóság közhírré
teszi, hogy Szobel Rezső bártfai lakos és esatlakozás folytán
bártfai takarékpénztár végrehajtónak Péter János, Gold-
berg Mayer és Paszternak Kati mint Paszternak Berko jo-
gútdjai végrehajtást szenvedők elleni 20 ftt tőke követelés
és járulékal iránti végrehajtási ügyében a bártfai kir. jbiró-
ság területén lévő Malezó községben fekvő, a malczai 50. sz.
tjkönyvben I. és II. b. t. a. fele részben Goldberg Mayer és
Paszternak Kati, fele részben Péter János, mint Paszternak
Berko jogútdjai nevére irt 4/5 urb. telekből és tartozékaiból
álló ingatlanra az árverést 330 ftt ezennel megállapított
kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt
ingatlan az 1885. évi márczius hó 5-én d. e. 10 órakor Malezó
községben a község házában megtartandó nyilvános árverésen
a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fog. Árverezni
szándékozók tartoznak az ingatlan beesárának 10% vagyis
33 ftt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t. ez. 42. § jelzett
árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én
3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §. kijelölt
ővadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy
az 1881. 60. t. ez. 170. § értelmében a bánatpénznek a biro-
ságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer-
vényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság Bártfán,
1884. évi december hó 14-én.

Schleiminger,
kir. járásbíró.

2946. tksz.

973 1—1

Hirdetmény.

A bártfai kir. járásbíró mint tkönyvi hatóság köz-
hírré teszi, hogy Holländer Rubin belovezai lakos és esat-
lakozás folytán Belovezky József és Borbála hitvesárának és
Ehrlich Jankel végrehajtónak, Szolancs Illés és Szolancs
András belovezai lakosok végrehajtást szenvedők elleni 137
ftt 20 kr. tőkekövetelés és járulékal iránti végrehajtási
ügyében (a bártfai kir. jbiróság) területén lévő Beloveza
községben fekvő, a belovezai 5. sz. t. i. könyvben Szolancs
Illés és Szolancs András nevére irt 2/3 urb. telekből és
épületből álló ingatlanra az árverést 357 ftt ezennel megál-
lapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb meg-
jelölt ingatlan az 1885. évi február hó 17-én d. e. 10 órakor
Beloveza községben a község házában megtartandó nyilvános
árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók az ingatlan beesárának 10%
vagyis 35 ftt 70 kr. készpénzben, vagy 1881. 60. t. ez. 42.
§-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november
hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-
ban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. ez.
170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges
elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgá-
latni.

Kelt Bártfán, 1884. évi november hó 25-én a bártfai
kir. jbiróság mint tkönyvi hatóság.

Schleiminger,
kir. járásbíró.

